

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag vil være bekendt, for saa vidt som der i Rigsdagens Samling i Fjor og i Forfjor har foreligget lignende Forslag. Til det senest forelagte af disse Forslag knytter det nu foreliggende sig ganske med Hensyn til det Sted, hvor det antages henfættelsesmæssigt at henlægge en ny Strafanstalt for kvindelige Forbrydere, idet man i Henhold til de i saa Henseende tidligere anførte Grunde maa anse de Staten tilhørende Bognmandsjorder ved Hillerød for bedst egnede for Formaalet, da disse Jorder ikke blot fyldestgøre de almindelige Betingelser, der maa kræves opfyldte i Henseende til Beliggenheden af en saaa betydelig Institution som den omhandlede, men ogsaa blandt de Arealer, der herefter overhovedet kunne komme i Betragtning, indtager en fortrinlig Plads. Medens Ministeriet med Hensyn hertil i det hele skal henvise til de Bemærkninger, der ledsagede Lovforslaget ved dets Fremførelse i Fjor, skal der her fremsettes nogle nærmere Bemærkninger med Hensyn til Bekostningsspørgsmaalet, idet den Mindreudgift, Forslaget udviser i Forhold til i Fjor, fornemlig fremkommer derved, at Ministeriet i saa vidt Omfang, som det over for de her foreliggende betydelige Interesser for Samfundet har kunnet anse for svarligt, har taget Hensyn til Ønsker om Reduktioner, der ere fremsatte under Sagens Behandling i Rigsdagen, særlig i den i sidste Rigsdagsamling afgivne Beretning fra det vedkommende Folketingsudvalg.

Som tjenlige Foranstaltninger til Hidsførelse af en saadan Reduktion er det i Beretningen fremhævet, dels at man maatte kunne nøjes med at opføre Anstalten til et ringere Antal Fanger end beregnet (I), dels at man i Stedet for som oprindeligt paataent at opføre Enkeltholiger til de forskellige Funktionærer, maatte kunne bygge en fælles Funktionærholig og i øvrigt henvise den Del af Anstaltens Embeds- og Bestillingsmænd, der ikke maatte kunne finde Bopli her, til at leje saadan i den paagældende By mod Oppebørsel af en passende Huslejegodtgørelse (II).

I. Hvad angaar Spørgsmaalet om en Reduktion saaledes, at Anstalten som af Udvalget foreslaaet ikkun opføres til 150 Fanger og ikke som forudsat i det tidligere Lovforslag til 200, vil det allerede af den i

Rigsdagstidende 1899—1900, Till. B. Sp. 2179 ff. optagne Skrivelse til Justitsministeriet fra Overinspektionen for Fængselsvæsenet (med tilhørende Tabel), fremgaa, at Overinspektionen paa Grundlag af indgaende statistiske Oplysninger angaaende det vebslende Fangeretal har fraraadet at opføre Anstalten til mindre end 200 Fanger, og i den fra Overinspektionen senere modtagne Betænkning har samme vel ogsaa udtalt i og for sig at maatte henholde sig hertil, men tillige nærmere gjort Rede for, inden for hvilke Grænser en Reduktion overhovedet kan antages gennemførlig.

Det skal i saa Henseende her bemærkes, at naar det i de den foreløbige Plan ledsagende, fortsatte Bemærkninger er udtalt, at der er givet Bygningen en saadan Form, at en Udvidelse med Lethed vil kunne finde Sted, er der herved, hvad ogsaa selve Bygningens Form vil gøre indlysende, ubelukkende tænkt paa en Udvidelse af Bygningen for Cellesfanger og de to Natcellesløje for Fællessfanger, idet kun disse Bygninger ved en ligefrem Forlængelse ville kunne indrettes til at afgive Plads for et større Antal Fanger; men denne Udvidelse vil kun kunne finde Sted inden for ret snævre Grænser; thi de øvrige Bygninger, der kun kunne udvides ved en indgaende Ombygning, ere selvfølgelig ikke beregnede paa et væsentlig højere Fangeantal end 200. Da det imidlertid af Udvalgets Beretning fremgaa, at Udvalget ikke har søgt sig overbevist om Rigtigheden af den i Forbindelse hermed fremsatte Formening, at Formindstelsen kun vilde kunne omfatte Cellebygningen og de to Natcellesløje, turde det ikke være overflødigt her nærmere at paavise, at for de øvrige Bygningers Vedkommende Størrelsen ikke ubelukkende kan gøres afhængig af Fangeantallet, idet adskillige andre Forhold, som man ikke tør se bort fra, ere tagne i Betragtning ved Fastsættelsen af deres Størrelse.

Dette gælder saaledes Bygningen til Kontorlokaler og Fællessfængsel. At Kontorlokalernes Antal og Rumindhold ikke staar i direkte Forbindelse med Fangeantallets Størrelse, er en Selvfølge, og at Antallet af Arbejdslokaler for Fællessfangerne ikke kan reduceres, er en Følge af det System (den kongelige Anordning af 13de Februar 1873), hvorefter disse Fanger behandles, idet